

رسول پویان

دوستی میوهٔ حیات

دوست گر صاحب سخن باشد
خوشتتر از عطر نسترن باشد
عندلیب غزلسرای باغ
زینت گلشن وطن باشد
عشق را اختر شب افروزی
نور دل قوت بدن باشد
دشمن ظلم و یار آزادی
ضد بند و غل و رسن باشد
خالی از کینه و دل آزاری
فارغ از نکبت و محن باشد
خار و خاشاک را زند آتش
گل بی خار در چمن باشد
نزند تیغ بر دل یاران
دشمن دیو و اهرمن باشد
در صف ضد ظلم و استبداد
شیر در جامهٔ کفن باشد
درخشن روزگار پرزشتی
نرم چون دامن پرن باشد
در سراپردهٔ محبت یار
بوی گیلاس و یاسمن باشد
نشود مار و عقرب جرار

مرهم جان دواى تن باشد
بر سر گور دوستان شفيق
زنده چون لاله دمن باشد
در شب سرد و تيره ميهن
گرم چون باده كهن باشد
گر كند خصم قصدجان يار
رستم و زال پيلتن باشد
چلچراغى به كلبه تاريك
شمع رخشان انجمن باشد
بهر مجموع خاطر ياران
فارغ از حب ما و من باشد
دوست دانا بال پرواز است
گر نداند پُك و خشن باشد
دوستى ميوه درخت حيات
همچو الماس پر ثمن باشد

2014/5/7

